

Ký Ức

Đỗ Bình

«Người ta không thể lúc nào cũng sống với quá khứ vì tương lai mới cần thiết và quan trọng hơn, nhưng chỉ có những người bị bệnh mất trí mới quên ký ức. Kẻ muốn quên ký ức là muốn chạy trốn sự thật của dĩ vãng. Ngày nay thế giới đã có nhiều thay đổi, những tiến bộ vượt bậc của khoa học hiện tại tỏa sáng đầy hào quang vì đã mang phúc lợi cho nhân loại, nhưng vẫn không thể thay

được lịch sử và quá khứ !»

Thế kỷ vừa qua nhân loại đã trải hai cuộc đại thế chiến mà hậu quả còn di hại mãi đến nay, nhưng khủng khiếp và ác độc hơn vẫn là hai chủ nghĩa: Phát Xít và Cộng Sản, cả hai đều độc tài vì quyền lực nằm trong tay một số nhà lãnh đạo, điểm giống nhau là mang tính bạo lực nên rất dã man. Trong cuốn *Le livre Noir du Communisme : Crimes Terreur Répression - Quyển Sách Đen Về Chủ Nghĩa Cộng Sản: Tội ác, Khủng bố, Đàn áp* - do nhà xuất bản Robert Laffont ấn hành, Sách dày gần 900 trang là một tập hợp công trình biên khảo của nhiều chuyên viên, sử gia, giáo sư đại học đã tổng kết chủ nghĩa cộng sản diễn ra từ quê hương của cuộc cách mạng tháng 10 Nga đến phần đất Châu Âu nạn nhân rồi lan sang Châu Á tới Trung Quốc, Bắc Triều Tiên, Việt Nam, Lào, Cam bốt và ở các châu lục thế giới thứ ba.

Chủ nghĩa cộng sản và phát xít đều thi hành những biện pháp mạnh nhằm củng cố quyền lực của chế độ bằng cách trấn áp, khủng bố, thủ tiêu, tù đầy v...v... Ở cuối chương còn so sánh tội ác CS với chủ nghĩa Phát xít, khiến tội ác của hai chủ nghĩa đó ngút tận trời.

Trong quyển "Death by Government" (Chết do chánh phủ), tác giả Rudolph J. Rummel, giáo sư khoa chính trị học đại học Yale thì cộng sản tại các quốc gia đã giết chết đồng bào của họ, như sau:

- Liên Xô 61.911.000 người.
- Trung Hoa cộng sản 35.236.000 người.
- Quân phiệt Nhật 5.964.000 người.
- Khmer đỏ 2.035.000 người.
- Thổ Nhĩ Kỳ 1.883.000 người.
- **Việt Nam 1.670.000 người.**
- Ba Lan 1.585.000 người.
- Nam Tư 1.072.000 người.

Thế kỷ vừa qua thế giới đã kết tội CS là tội ác của nhân loại, do đó những tòa án về tội ác nhân loại được lập ra khắp nơi để xử tội những người có trách nhiệm. Người ta đã cho xây một Đài Tưởng Niệm Nạn Nhân Cộng Sản (Victims of Communism Memorial) tại Washington DC để tưởng niệm hàng trăm triệu người đã chết vì bạo lực CS.

Chủ thuyết Cộng Sản và Tư Bản đã xâm nhập Việt Nam gây nên một cuộc chiến Ý Thức Hệ làm hao tổn biết bao xương máu của dân tộc. **Cuộc chiến bằng vũ trang chấm dứt vào 30 tháng tư năm 1975 nhưng sự tranh chấp giữa người Việt Quốc Gia và Cộng Sản lại càng trở nên gay gắt**, và mãi đến hôm nay đã hơn 43 năm mà các thế lực cường quốc Mỹ, Nga, Trung Cộng vẫn chưa từ bỏ ý định lôi kéo VN, cho dù sau bao nhiêu năm mượn dân tộc nhỏ bé này làm thí điểm để độ vũ khí qua chiêu bài ý thức hệ, mục đích tối hậu cũng chỉ để buôn bán vũ khí và duy trì thế lực của các nước mạnh trên thế giới!

Chiến tranh chấm dứt người dân Việt tưởng rằng đất nước đã hòa bình, chiếc cầu Bến Hải được thông thương nam bắc một nhà, xóa bỏ những hận thù và nguyện vọng của toàn dân được an bình sau bao năm mong ước, nhưng sự thật quá phũ phàng, nước mắt vẫn chảy vì một nền Hoà bình khốn khổ! Ngừng tiếng súng những giọt nước mắt vui mừng của mẹ già gặp lại đứa con sau bao năm xa cách, và những người anh em nhìn lại nhau ngấn nước mắt chưa khô thì các **vết thương trên da thịt quê hương lại rỉ máu!** Sau ngày hoà bình người dân đã thấy CS mở **ra hàng trăm ngàn trại tù để nhốt hơn một triệu người gồm sĩ quan và công chức thuộc chế độ cũ**. Khẩu hiệu Không Có Gì Quý Hơn Độc Lập Tự Do được dán khắp nơi kể cả trước cổng tù như hàm chứa sự mỉa mai đối với kẻ thua cuộc! Những chiếc loa phóng thanh luôn **hô hào**

khẩu hiệu: Chí Công Vô Tư, Cần Kiệm Liêm Chính, nhưng kẻ chiến thắng đã vơ vét, cướp đoạt hết nhà cửa, tài sản những người giàu có rồi trấn áp và đuổi hàng triệu người thuộc chế độ cũ đi kinh tế mới một sự lưu đầy trá hình nơi rừng thiêng nước độc. Nhiều người chịu không nổi nên đã quay lại thành phố như những kẻ mất hồn vì phải sống vất vưởng nơi những vĩa hè, đầu đường xó chợ hay dựng những túp lều bằng bao cát trong các nghĩa trang để sống lay lắt qua ngày!

Trên các đài truyền thanh truyền hình và báo chí đảng vẫn lại ca ngợi tình người, réo gọi lương tâm dân tộc bằng những lời đạo đức giả. «*Lấy tình thương lấp sông Bến Hải để hàn gắn vết thương dân tộc và cùng nhau xây dựng lại đất nước*». Khẩu hiệu, bích chương thì khắp nơi, nhưng **đảng lại ngấm ngấm kích động vết thương lòng, gây chia rẽ hận thù dân tộc** bắt ép dân đi xem những tàn tích chiến tranh: sản phẩm của Tội ác Mỹ Ngụy được trưng bày khắp nơi, và mãi đến hôm nay 43 năm sau chiến tranh nhà cầm quyền CS vẫn quảng bá về những sản phẩm, những di tích chiến tranh qua những chương trình truyền hình đối ngoại nhằm bóp méo sự thật lịch sử để kết tội phe thua cuộc.

Ngay từ lúc người CS mới chiếm được Miền Nam, trong tâm trí người dân lúc nào cũng lo lắng sợ hãi vì **trong quá khứ họ đã trông thấy những tội ác do CS gây ra khắp nơi trên quê hương**, như vụ thảm sát Tết Mậu Thân năm 68 ở Huế khiến hàng ngàn dân vô tội bị đập đầu và chôn sống! Xa hơn chút nữa, tội ác CS đã gây ra khi chủ nghĩa CS mới nhen nhúm ở miền Bắc, hàng trăm địa chủ bị sát hại qua Phong Trào Xô-Viết Nghệ Tĩnh năm 1931, tiếp đến là Phong Trào Chính Huấn 1951-1956 tố giác **tính dã man và sự vô ơn bạc nghĩa của Đảng Cộng Sản đã vắt chanh bỏ vỏ** ngay những người cùng hàng ngũ sau khi lợi dụng lòng yêu nước của họ qua chiêu bài chống thực dân. Trong quyển “Death by Government” giáo sư R.J. Rummel viết như sau:

“Dưới lớp vỏ Việt Minh chống Pháp, cùng lúc họ thực hiện cuộc chiến tranh tàn sát những người quốc gia không cùng đường lối với họ. Chưa hết, họ cũng tiêu diệt những người cùng hàng ngũ khi họ xem những người cộng sản đó chệch hướng”.

Diễn hình là vụ án Nhân Văn Giai Phẩm có biết bao trí thức văn nghệ sĩ đã có thời phục vụ dưới quyền lực của đảng họ đã bị quy tội phản động để dễ thanh trừng, loại được những đối tượng không ăn cánh hoặc để bịt miệng những **trí thức văn nghệ sĩ đã phản tình vì đã nhìn ra bộ mặt thật bỉ ổi của CS!**

Cùng thời gian ấy, Phong Trào Cải Cách Ruộng Đất phát động từ 1953-1956, theo nhật báo “Nhân Dân” của CSVN ngày 20/7/1955 sau 6 đợt cải cách ruộng đất có 10.303.004 nạn nhân. Theo bộ “Lịch Sử Kinh Tế Việt Nam 1945-2000” do Viện Kinh Tế Việt Nam xuất bản tại Hà Nội năm 2004, số người bị đấu tố lên đến 172.008 người, và sau giai đoạn sửa sai xác định trong tổng số đó có đến 132.266 người bị oan. (trích bài nghiên cứu :“Con Số 100 Triệu Nạn Nhân” của nhà báo Tú Gàn ngày 25/6/2007).

Và sau này vào đầu thập niên 60 cũng xảy ra vụ án Chủ nghĩa Xét lại một vụ án tương tự như vụ Phong Trào Chính Huấn loại bỏ những người theo Liên Xô, vì đảng lúc đó đang cung cấp nghe lệnh của Bắc Kinh.

Với những bài học quá hãi hùng đã xảy ra trên quê hương giúp cho người dân miền Nam sáng mắt hơn khi lấy quyết định chối bỏ ngay “thiên đường ớn lạnh chủ nghĩa” mà người anh em miền Bắc đã tận tình “chia xẻ”! Họ bỏ của chạy lấy người, cố tìm đường tẩu thoát, vượt biên bằng đường bộ hay đường biển, cho dù phải trả một giá rất đắt trên con đường bôn tẩu. Hơn nửa triệu người đã bỏ mình trong lòng đại dương, và bao người đã gục ngã làm mồi cho muôn thú, cho bọn cướp hải tặc. Cuộc ra đi tìm tự do của người VN là một thảm cảnh bi đát nhất trong lịch sử chạy trốn của nhân loại!

Từ khi bức tường Bá Linh sụp đổ toàn khối Liên Xô tan rã, chủ nghĩa CS cáo chung thì đảng CSVN lại càng run sợ nên đã vội vã mở cửa kêu gọi thế giới vào đầu tư, và réo gọi tình dân tộc để mời chào những Việt kiều bằng ngôn ngữ thân thương những khúc ruột ngàn dặm mà trước nay đảng đã không tiếc lời thóa mạ, hãy trở về xây dựng đất nước và cứu nguy đảng.

Thế kỷ mới thế giới chuyển mình toàn cầu hóa, Việt Nam cũng phải biến theo sự chuyển động đó nên đã được gia nhập vào khối cựu thù ASEAN cho dù sự hội nhập có khập khiễng nửa Xã Hội Chủ Nghĩa nửa kinh tế thị trường để cố lết theo. Nhưng tiếc thay nền kinh tế tư bản sẽ không bao giờ đồng hành với Chủ Nghĩa Xã Hội. Có người ví “Chủ Nghĩa Xã Hội là đường rày, đảng là người lái tàu lửa và nhân dân là hành khách. Đường rày lăn vào hướng hồ thủy, thế là đảng giết hết nhân dân!”

Lúc mới chiếm được miền Nam những người **lãnh đạo CS đồ thừa cho quê hương vừa trải qua chiến**

tranh, đất nước còn nghèo đói nên nhiều khó khăn, nhưng sau bao năm đổi mới VN vẫn là một trong những nước nghèo đói và tham nhũng nhất thế giới thì đổ thừa cho ai?

Lợi dụng tình trạng nghèo đói của đất nước do sự quản lý kém của tầng lớp cán bộ CS, **giới tài phiệt quốc tế** bắt được thời cơ đã đem tiền của đổ vào biến VN thành một nơi tiêu thụ rửa tiền, và thuê đất thuê rừng để lập nên những công kỹ nghệ tiêu thụ như: công xưởng làm giày dép, công ty du lịch, bãi biển, hotel, nhà hàng, sòng bạc, vũ trường... **tạo thành một thứ phồn vinh giả tạo**, cũng từ những công trình đó **cán bộ CS có thể cấp xén, tham nhũng làm giàu**. Để tạo sức mạnh vây cánh cho phe nhóm, giới chức có quyền thế đã cấp thêm nhà đất hóa giá cho một số người thân tín sau đó tăng giá nhà đất, đây là bộ máy đàn áp sẵn sàng dùng họng súng để bảo vệ chế độ!

Xã hội đầy bất công, sự chênh lệch giàu nghèo giữa giai cấp mới tư bản đồ tỷ phú, triệu phú dollar và tầng lớp dân chúng nghèo quá rõ nét do đó tiếng dân than oán bất mãn khắp nơi tạo thành một làn sóng chống đối. Để duy trì quyền lực, đảng đã bắt chấp thủ đoạn thi hành chính sách hai mặt xiết chặt chính trị trấn áp đối kháng kiểm soát chặt chẽ thông tin báo chí, mặt khác nói lỏng tự do, biến đất nước thành khu vực ăn chơi thụ hưởng khiến tệ đoan xã hội càng ngày càng trầm trọng.

Ngày nay **sự trụy lạc, tha hóa gấp ngàn lần thời thuộc địa và chế độ cũ, nạn mãi dâm, hút sách xảy ra khắp nơi, đạo đức suy đồi nền giáo dục băng hoại!** Kể từ sau ngày «giải phóng» đất nước triền miên đói rách. **Những năm gần đây nhờ tiền của ngoại quốc đổ vào đầu tư bộ mặt của một số thành phố có thay đổi, những dãy biệt thự sang trọng, những khu nghỉ mát lộng lẫy dành cho giai cấp tư bản đồ; những dãy nhà cao tầng trong các phố thị dành cho ngoại quốc mượn**. Chỉ riêng những người Việt ở hải ngoại gởi về hàng năm lên đến mười mấy tỷ dollar góp phần nâng mức sống của giai cấp đồ. Một số cán bộ đảng viên trở nên giàu có thành đại gia nên có điều kiện tiêu xài phung phí đã khiến thanh niên bắt chước đua theo lao vào ăn chơi.

Sự tha hóa của xã hội, cộng thêm đời sống nghèo đói của những người dân vùng sâu vùng xa khiến những trẻ em dưới vị thành niên bỏ học vì **cha mẹ không có tiền nuôi con ăn học!** Số thanh niên ở thành phố bỏ học đa số chỉ vì thích đua đòi với chúng bạn mà tiền bạc lại khó kiếm, gia đình phải chạy gạo từng bữa nên các em đã **sẵn sàng bán thân kiếm tiền** hầu bắt kịp mode thời đại, thỏa mãn cơn say vật chất thời kinh tế thị trường rần ngập hàng ngoại quốc lậu! Để kiểm soát tư tưởng và kìm hãm sự bất mãn dẫn đến xung đột, đấu tranh, Đảng khai thác tính ủy mị để người dân mất tính đề kháng, quên đi tình trạng thiếu tự do dân chủ, vận mạng của dân tộc đang rơi xuống đáy thẳm vì họa Trung Cộng, nên phim ảnh, băng video được nhập vào và trình chiếu toàn là những phim tình sự ướt ướt, ủy mị.

Đảng tích cực khuyến khích mở những sòng bạc công khai, để người dân lao đầu vào đen đồ, quên đi sự vất vả trong cuộc sống hằng ngày như : Lô Tô, xô số, cá ngựa, số đề, bóng đá cá độ... Những quán nhậu, nhà hàng, bia ôm, quán karaoke, vũ trường mọc ra như nấm để thanh niên vui chơi say đắm trong men rượu, hưởng thụ những lạc thú. Tệ hại hơn nữa là dịch vụ buôn bán ma túy, nạn hút sách khắp nơi, đảng biết nhưng vẫn lơ đi, vì công an, bộ máy đàn áp, và mafia đã cấu kết nhau thao túng xã hội đen để làm giàu.

Người ta tự hỏi: Sau nhiều năm chiến tranh anh em tương tàn, người dân VN có cần thiết một sự hoà hợp hoà giải dân tộc?

. Biên cố 20-07-1954 đã chia đôi đất nước bằng một lần ranh ý thức hệ làm hai nửa đối chọi nhau. Những tư tưởng xoay quanh ý thức hệ này chỉ là vay mượn! Được chính quyền hai phía áp dụng triệt để, nhưng đối với người dân hai miền lại rất thờ ơ, họ chỉ đau lòng vì sự chia cắt đất nước.

. Biên cố 30-04-1975, dòng sông Bến Hải được nối liền, mẹ con, vợ chồng, anh em gặp lại nhau trong tình nghĩa ruột thịt sau nhiều năm bị phân chia trong ranh giới thù nghịch.

Chẳng có một tư tưởng, chủ thuyết nào định cắt chia tình người mà tồn tại, như thế, tình dân tộc có cần hoà hợp không? Sự hoà hợp chỉ là “thừa” trong cái “sẵn có” của tính dân tộc. Vậy cụm từ hoà hợp nếu cần phải thực hiện thì đảng cần hơn? Nhưng đảng hoà hợp với ai, với đối tượng nào? Nhân dân chăng?

Nhắc đến đảng, nhân dân chỉ biết rùng mình và làm thinh chứ không dám hé môi ta thán hay nói xấu đảng vì hãi sợ guồng máy bạo lực của đảng trả thù. Đảng duy trì một chế độ toàn trị đã cướp đi sự tự do, tiếng nói chân chính của người dân để dễ cai trị. Bước chân của người CS tiến đến đâu chỉ có loài kỳ nhông biết đổi màu là tồn tại! Kinh nghiệm cho họ thấy cứ nín thở qua sông hay gượng ép gặt đầu trước mọi việc, cứ nhất trí

thể là được yên thân. **Sống trong chế độ CS biết hèn mới sống và biết căm mới tránh khỏi bị tù đầy!** Họ đành phải làm ngơ trước những bất công đè lên cổ dù đã bao lần cổ vùng vẫy nhưng chưa thoát được chiếc thòng lọng gian ác chuyên chính của đảng, nên đành cắn răng nhẫn nhục làm một thứ công cụ hờ cho đảng. Họ vẫn hy vọng với sức ép kinh tế của những nước tư bản hiện nay **nền kinh tế thị trường nửa vờ** của VN sẽ phải mở cửa dân chủ, điều đó sẽ giúp người dân có cơ hội vùng lên lật đổ bạo quyền để đòi lại tự do dân chủ mà đảng đã tước đoạt. Do đó, giữa nhân dân và đảng luôn có sự chống đối ngầm **và ắt sẽ có ngày sự xung đột bùng nổ**. “Nhân dân là nạn nhân, còn đảng là thủ phạm, thì giữa nạn nhân và thủ phạm, có bao giờ hoà hợp? Và lại đảng chỉ xem nhân dân là công cụ thì sự hoà hợp nếu xảy ra sẽ tước đoạt đi quyền lực cần phải có của đảng để tồn tại”.

Nhà cầm quyền Hà-Nội đã tung nghị quyết 36 một chiêu thức hoà hợp hoà giải trá hình để dụ những nhân vật cũ của VNCH có dụng ý dùng số người này làm nấc thang cho đảng bước để tranh thủ tiếng thơm tự do dân chủ với thế giới, trong đó có một số ít người thuộc lãnh vực chính trị, văn hóa, tôn giáo, tuổi đã cao nhưng còn háo danh muốn trước khi lìa trần vẫn lóe sáng như ánh sao băng! Đảng chú ý nhất là hành phần cơ hội vì dễ tung hỏa mù thích hợp với nhu cầu dân chủ hiện nay. Đảng cần người **đổi kháng cuối** để đánh bóng tính dân chủ nhằm che đậy việc không chấp nhận sự đa nguyên. Những người hợp tác phải đứng dưới cờ đảng, nghĩa là do đảng quản lý đặt để như một thứ công cụ. Những bọn con buôn quốc tế và bọn hoạt đầu chính trị vốn chỉ biết quyền lợi cá nhân và phe nhóm nên ý nghĩa Tự Do Dân Chủ chỉ là sự lừa dối để trao đổi mua bán tìm lợi nhuận! Những nhà trí thức, văn nghệ sĩ và tôn giáo trong nước mới chỉ lên tiếng, muốn nói tiếng nói của lương tâm đã bị bịt mồm và bắt đầu cầm tù ngay thì làm gì có sự hoà hợp với người khác chính kiến?

Hiến pháp Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN quy định duy nhất chỉ có đảng CSVN là được quyền lãnh đạo nhân dân, những đảng phái khác đều không được phép hoạt động. Đối với **những đảng phái quốc gia chân chính sẽ không bao giờ chịu sự hoà hợp với CS**. Nói chuyện hoà hợp với CS là tự bắt cái bóng mình trả lời! Điều hợp lý nhất là đảng phải tự giải thể, lột xác CS, vứt bỏ để trở về với cội nguồn và cộng đồng dân tộc. Vấn đề được đặt ra là đảng có chịu giải thể không? Điều đó rất khó một khi mà đám lãnh đạo bảo thủ CS gia nua thân Trung Cộng vẫn còn vây quanh nhà cầm quyền Hà Nội!

Sau 43 năm “giải phóng(!)” đất nước VN vẫn là một trong những nước nghèo đói nhất thế giới, xã hội tha hóa, đạo đức suy đồi! Tuy Việt Nam hôm nay có nhiều thay đổi, dân trí khá hơn nhưng người dân chỉ lo cho cái bao tử, thờ ơ đến chính trị, vận nước, mặc dù họ vẫn biết đảng CSVN đã làm mất đất, mất lãnh hải về tay Trung Cộng nhưng vẫn làm ngơ trước bao nghịch cảnh thương tâm đang xảy ra hàng ngày trong xã hội: Con gái bị bán đi làm nô lệ tình dục, con trai bị ép đi làm lao nô. Ở thành phố, người nào khá giả một chút chỉ lo ăn chơi, thành phần trí thức đa số thụ động, cầu an. Số người dân thân thì quá ít, có người nào đứng ra đòi hỏi đấu tranh thì bị trừ dập, hoặc bị CS tung hỏa mù để người uốc gia ở hải ngoại nghi ngại là « phản tỉnh trá hình» đâm ra tranh cãi rồi tự phân hóa nhau!

Những năm gần đây phong trào đòi Tự Do Dân chủ thế giới chuyển mình, VN được gia nhập Liên Hiệp Quốc, nhà cầm quyền VN buộc phải tuân theo những quy luật uốc tế, bộ mặt VN được tô vẽ lại, gọng kìm của đảng được nói lỏng để “làm trò” dân chủ. Sau nhiều năm kinh tế toàn cầu tăng trưởng mạnh, sự thịnh vượng của thế giới hiện nay đang bị đe dọa, kinh tế rơi vào cơn bão tài chánh! Sự khủng hoảng tiền tệ của những nước giàu như cơn lốc đã thổi sang VN, với nền kinh tế thị trường nửa vờ VN sẽ bị xoáy theo cơn lốc, giá sinh hoạt của thị trường sẽ đất đỏ; mất sức uyển rũ! Nơi phồn hoa vật chất của giới tư bản đổ bết nhộn nhịp, nhỏ nhắng!

Sau bao biến cố, người dân Việt hôm nay **bùng tỉnh** (?) cơn đắm say vật chất khi nhận thức cái họa gần kề, những tài nguyên, đất đai, bờ biển đang bị xâm thực mất dần do mộng bá quyền của Trung Quốc. Người dân phần uất đảng, sinh viên xuống đường phản đối chính quyền. Thế hệ trẻ nhờ đã tiếp cận với thế giới bên ngoài bằng phương tiện internet nên đã mở mang trí tuệ, biết được cái hay cái đẹp của xứ người nên không còn sợ hãi trước bạo lực, họ can đảm dân thân không sợ tù đầy. Rất nhiều người đứng lên đấu tranh hôm nay đủ mọi thành phần từ trí thức, văn nghệ sĩ đến người công nhân, nông dân, họ đình công bãi thị, đòi nhà, đòi đất, đòi nhân quyền, tự do tôn giáo. Nhiều người trong số đó là phụ nữ, thanh niên, người già, v...v... chỉ vì họ dám nói Hoàng Sa Trường Sa là của VN nên đã bị hệ lụy! Ngày nay cách nhìn về đất nước đã thay đổi, có những người đảng viên xé thẻ đảng, trả thẻ đảng đứng về phía dân tộc chống lại bạo quyền CS qua các phong trào dân chủ, dân oan không sợ đảng, sợ công an bắt cầm tù.

Điều nghịch lý là con cháu của đám lãnh tụ năm xưa chống Mỹ nay lại được đào tạo, nuôi dưỡng bởi những bàn tay tư bản ở các nước Âu Mỹ. Mai đây lớp trẻ du học đó sẽ trở về nước mang theo những kiến thức văn minh khoa học, nhân bản tiến bộ của xứ người để canh tân đất nước nên **sẽ cùng với toàn dân vùng lên thay đổi chế độ, vứt chủ thuyết CS (?) vào xô tối**, ngày ấy quê hương mới thật sự Tự Do Dân chủ..!.

Đỗ Bình